

ЧЕРНЯВСЬКА Я. А.,
здобувач кафедри адміністративного
та митного права
(Університет митної справи
та фінансів)

УДК 351.74-043.5+342.5:349.6(477)
DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.6.2.2.9>

ФОРМИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЛІСІВ

У статті розглянуто напрями взаємодії правоохоронних органів та органів державної влади, до числа яких входить Державне агентство лісових ресурсів, з метою охорони лісів від правопорушень. Показано, що на основі взаємодії проявляється ступінь раціональності організаційної структури управління, інших форм зв'язків. Доведено, що взаємодія у сфері охорони лісового фонду та лісів, що не входять у лісовий фонд, ефективна лише тоді, коли носить організаційний та системний характер, використовується для здійснення конкретних заходів. Показано, що практична реалізація повинна носити строго впорядкований характер, включаючи пов'язані один з одним заходи, розроблені на основі обліку конкретних умов, які склалися в лісах, завдань і форм проведення такої діяльності. Виділено п'ять напрямів такої діяльності: 1) інформування про стан лісових об'єктів, які підлягають охороні; 2) підготовка сумісних планів діяльності; 3) обмін досвідом та підготовка спільних організаційних заходів; 4) спільне проведення лісоохоронних заходів; 5) профілактичні заходи.

Доведено, що особливої уваги заслуговує профілактика правопорушень у сфері охорони лісового фонду та лісів, які не входять до державного лісового фонду, а до змісту профілактичних заходів у цій сфері включаються заходи з виявлення та усунення причин і умов, що сприяють порушенням лісового законодавства та виникненню лісових пожеж. Це заходи загальної профілактики, тобто доведення вимог правових приписів до громадян і юридичних осіб через засоби масової інформації, виступи, бесіди; комплекс індивідуально-профілактичних заходів щодо громадян і організацій, які допустили факти лісопорушення; внесення подань до відповідних відомств і організації про усунення виявлених порушень та причин, які сприяють правопорушенням. У практичній діяльності значну увагу з боку населення викликають виступи керівників ГУНП МВС України, Державного агентства лісових ресурсів, Державної лісоохоронної служби.

Ключові слова: охорона лісів; органи внутрішніх справ; органи державної влади; взаємодія; юридична відповідальність; лісоохоронні заходи.

Cherniavska Ya. A. Forms of interaction between government bodies and the ministry of internal affairs of Ukraine in terms of forest conservation

The article considers the areas of cooperation between law enforcement agencies and public authorities, including the State Forest Resources Agency of Ukraine, to protect forests from crime. The author shows that based on the interaction, it is manifested a degree of rationality of the organizational structure of management, other forms of communications. It is proved that cooperation in the area of protection of the forest fund and forests, which are not part of the forest fund, is effective only

when it has organizational and systemic character and is used to implement specific measures. The author marks the practical realization has to be strictly ordered, including related measures developed on the basis of consideration of the specific conditions prevailing in the forests, tasks and forms of such activities. It is outlined five directions of that sort of activities: 1) informing about the state of forest objects which are subject to protection; 2) preparation of joint action plans; 3) exchange of experience and preparation of joint organizational activities; 4) joint implementation of forest protection measures; 5) preventive measures.

The article justifies that prevention of offenses in the area of protection of the forest fund and forests, which are not part of the state forest fund, deserves specific attention, and preventive measures in the area under study involve actions on identification and elimination of the causes and conditions which contribute to violations of forest legislation and forest fires. These are measures of general prevention, i. e. bringing the requirements of legal instructions to citizens and legal entities through the media, speeches, conversations; a set of individual preventive measures against citizens and organizations which have committed forest violations; submission of petitions to the relevant departments and organizations to eliminate the violations revealed and the reasons that contribute to the offense. In the practical activity, speeches by the heads of the GDNP of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, the State Forest Resources Agency, the State Forest Protection Service attract considerable attention of the population.

Key words: forest conservation; internal affairs bodies; interaction; legal liability; forest protection measures.

Вступ. Актуальність теми дослідження пов'язана з критичним станом українських лісів, які зазнають значного антропогенного навантаження та потерпають від незаконних хижацьких рубок. Цей природний ресурс має виключне значення серед елементів природи завдяки здатності забезпечувати високі показники якості навколишнього природного середовища. Основними причинами такого негативного стану лісів є криза, яка охопила всі сфери життя України, призвела до появи незаконних схем використання лісів, зuboжіння населення, яке часто незаконно використовує цей природний ресурс.

На цю складну ситуацію накладається неефективна система державного управління та контролю, замовчування представниками органів державної влади, органів місцевого самоврядування багатьох фактів порушень лісового законодавства, а також низький рівень діяльності органів внутрішніх справ з протидії таким правопорушенням. У стратегії Державної екологічної політики на період до 2030 р., затвердженій ВР України 28 лютого 2019 р., вказано про необхідність забезпечення охорони лісів, організації раціонального використання і відтворення лісового фонду України. Одним зі шляхів виходу з такої критичної ситуації є налагодження взаємодії між Державним агентством лісових ресурсів та органами внутрішніх справ з метою забезпечення ефективної охорони лісового фонду.

Аналіз публікацій показує, що питання юридичної відповідальності за порушення лісового законодавства розглядалися в працях: Г.І. Балюк, А.П. Гетьмана, М.В. Краснової, Б.В. Кіндюка, О.І. Логвиненко, Р. Челпана, В.М. Попревича, Х.В. Юшкевич, С. Шершуна та інших дослідників. Водночас питання діяльності органів внутрішніх справ у сфері охорони природи та лісового фонду від правопорушень розглядалися в роботах: Ю.І. Ляпонова, О.В. Дмитрієва, Г.І. Азарова, В.І. Волкова, Н.К. Гориславського та інших.

Незважаючи на наявність цих публікацій, комплексні дослідження взаємодії органів внутрішніх справ та органів державної влади у сфері охорони лісів не проводилися, тому це питання потребує подальшого, більш ґрунтовного розроблення.

Постановка завдання. Метою роботи є дослідження форм взаємодії органів внутрішніх справ та органів державної влади у сфері адміністративно-правової охорони лісів.

Результати дослідження. Викладення матеріалів дослідження необхідно розпочати з того, що філософському розумінні взаємодія означає категорію, яка відображає процеси впливу різноманітних об'єктів один на одного, їх взаємну зумовленість, зміну стану, взаємоперехід, а також породження одним об'єктом іншого. В новому тлумачному словнику української мови термін «взаємодія» тлумачиться як співдія, співпадіння, взаємний зв'язок між предметами в дії, а також погоджена дія між ким-небудь та чим-небудь [1, с. 259]. Виходячи з цього, необхідно визначити зміст цього поняття, принципи взаємодії, коло суб'єктів, правові способи та засоби, сфери та межі регулювання, а також форми узгодження.

У філософській науці поняття взаємодії характеризується такими рисами, як: 1) наявність фактичних та стійких зв'язків; 2) можливість об'єктів впливати один на одного; 3) наявність впливу, результатом якого є зміна взаємодіючих сторін.

У працях сучасних дослідників викладені різні терміни поняття взаємодії залежно від наукового підходу до цієї дефініції. Наприклад, О.М. Бандурка вказує на те, що управління являє собою такий процес взаємодії сторін, за допомогою якого одна з них чинить вплив на другу, друга ж виявляється здатною сприйняти такий вплив і будувати свою поведінку відповідним чином [2, с. 13].

І.М. Білов взаємодію органів прокуратури з іншими суб'єктами правоохоронної системи визначає як засновану на законі, спільну, узгоджену за часом, місцем, метою, формами та методами її діяльність, спрямовану на забезпечення законності а правопорядку в державі [3, с. 153].

Дослідник М.В. Рибачук наголошує, що у процесі взаємодії органів внутрішніх справ з іншими суб'єктами з метою запобігання та протидії тероризму доцільно дотримуватися таких умов і домовленостей між ними: визначення взаємодіючих підрозділів та завдань, які поставлені перед кожним суб'єктом [4, с. 207].

Згідно зі ст. 5. Закону України «Про Національну поліцію», поліція у процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку та іншими органами державної влади, а також з органами місцевого самоврядування відповідно до закону та інших нормативно-правових актів. Головна мета взаємодії – забезпечення єдності дій, взаємодопомоги й об'єднання зусиль для успішного вирішення спільних завдань. Як вказує М. Завальний, взаємодія і взаємна допомога повинні бути чітко узгоджені як за цілями (завданнями) дій, так і за місцем і часом проведення спільних заходів [5, с. 147].

У період активного прояву ознак екологічної кризи в країні і хаотичного використання природних багатств взаємодії міліції з іншими державними органами та недержавними формуваннями має набути характеру постійної та систематичної діяльності.

На основі взаємодії проявляється ступінь раціональності організаційної структури управління, інших форм зв'язків. Однак взаємодія у сфері охорони лісового фонду та лісів, що не входять в лісовий фонд, ефективна лише тоді, коли носить організаційний та системний характер, використовується для здійснення конкретних заходів. Практична реалізація повинна носити строго впорядкований характер, включаючи пов'язані один з одним заходи, розроблені на основі обліку конкретних умов, які склалися в лісах, завдань і форм проведення такої діяльності. Виходячи з цього, необхідно дослідити найбільш характерні напрями взаємодії поліції, Державного агентства лісових ресурсів, Державної лісової охорони та інших суб'єктів у сфері охорони цього природного ресурсу. В узагальненому вигляді можна виділити такі напрями:

- 1) інформування про стан лісових об'єктів, які підлягають охороні;
- 2) підготовка сумісних планів діяльності;
- 3) обмін досвідом та підготовка спільних організаційних заходів;
- 4) спільне проведення лісоохоронних заходів;
- 5) профілактичні заходи.

Наступним етапом дослідження, є розгляд змісту кожного з цих напрямів.

І. *Інформування про стан лісових об'єктів, які підлягають охороні*, є важливою умовою плідної співпраці поліції та державної лісової охорони, інших структур, яка являє собою

процес передачі інформації, в результаті чого відбувається ознайомлення сторін із певними відомостями, фактами, знаннями.

Взаємне інформування з питань охорони лісового фонду та лісів, що не входять в лісовий фонд, дозволяє заздалегідь враховувати ті фактори, які можуть вплинути на проведення спільних лісоохоронних заходів та зробити вибір засобів для досягнення конкретних цілей.

Інформація, отримана від підрозділів Державного агентства лісових ресурсів або місцевих адміністрацій, дозволяє правильно і своєчасно організувати роботу служб і підрозділів поліції. Наприклад, отримання даних про виникнення лісових пожеж викликає необхідність зміни режиму роботи деяких служб міліції: змінюється і уточнюється дислокація постів і маршрутів, додатково виставляються пости поблизу місць загоряння та на дорогах, які ведуть до місць пожеж.

Такі інформаційні контакти повинні мати постійний характер у діяльності спеціалізованих підрозділів: поліції, державної служби лісової охорони, дільничних інспекторів поліції, лісників, керівників лісгоспів, органів охорони природи.

У більшості випадків адміністрація лісгоспів, заповідників, керівники міських, селищних рад повідомляють поліцію про факти посягання на лісовий фонд, ліси, які не входять до його складу, та іншу деревно-чагарникову рослинність або про безпосередньо скоєні лісопорушення. Особливу цінність представляє узагальнена ними інформація про недоліки в системі охорони лісів та загальні обсязи заповідної лісам шкоди.

Особливо необхідним є встановлення і зміцнення каналів інформаційного обміну між низовими ланками поліції та інспекторами державної лісової охорони, державними інспекторами з охорони заповідників і працівниками зелентрестів.

На практиці спостерігаються факти, які свідчать про нестабільність і недостатність інформаційного обміну між суб'єктами охорони лісів, що пояснюється відсутністю в законодавстві норм стосовно процесуальних форм обміну інформацією між державними органами, які здійснюють контроль-наглядову діяльність у цій сфері.

Науково-обґрунтоване і нормативно врегульоване взаємне інформування сприятиме оптимальній узгодженості дій поліції, природоохоронних державних органів та недержавних формувань, тобто їх взаємодії з конкретним цільовим призначенням.

II. *Підготовка сумісних планів діяльності є важливою формою вдосконалення взаємодії поліції, державної лісової охорони, державних органів влади, органів місцевого самоврядування та недержавних організацій.* Цілком зрозуміло, що в процесі розроблення комплексних спільних планів заходів з охорони лісів повинні брати участь всі зацікавлені суб'єкти, а особливо представники Державної служби лісової охорони. У змісті планів треба враховувати особливості оперативної обстановки, зростання або зниження кількості правопорушень у цій сфері, їх види, місця та способи вчинення.

Також необхідно передбачати:

- формулювання спільної мети суб'єктів взаємодії;
- завдання кожного суб'єкта;
- вказівку конкретних виконавців;
- визначення термінів виконання плану загалом, окремих його розділів і безпосередніх планових приписів;
- виділення сил і засобів як загалом, так і кожним суб'єктом взаємодії для здійснення запланованих лісоохоронних заходів;
- форми контролю за ходом виконання планових положень;
- проведення спільних заходів та рейдів у складі мобільних рейдових груп, створених із працівників поліції та співробітників управління Держлісагентства;
- проведення спільних заходів з систематичних перевірок пилорам, інших деревопереробних підприємств на предмет законності придбання деревини.

Незважаючи на відмінність місцевих умов, у яких розташовані українські ліси, та їх приналежність, заплановані заходи в основному мають загальний характер, що дозволяє згрупувати їх в такі розділи:

1. *Організаційно-тактичні заходи.* З метою підвищення рівня координації лісоохоронної діяльності взаємодіючих суб'єктів передбачаються заходи, що розробляються поліцією та органами державної влади.

2. *Робота з виявлення та припинення порушень лісоохоронного законодавства та її вдосконалення.* В цьому розділі зазначаються конкретні форми спільних дій підрозділів поліції, Державної служби лісової охорони шляхом виставлення постів, кордонів, проведення спільних рейдів, патрулювання з використанням всіх можливих видів техніки тощо.

Такий підхід до планування роботи з охорони лісового фонду та лісів, що не входять в лісовий фонд, забезпечує узгодженість спільної діяльності поліції з державною службою лісової охорони, з іншими зацікавленими суб'єктами і виступає однією з найбільш ефективних форм організації їх взаємодії.

III. *Обмін досвідом та підготовка спільних організаційних заходів.* Організаційною формою цього напрямку в діяльності з охорони лісового фонду та лісів, що не входять в лісовий фонд, найчастіше є проведення семінарів, зустрічей і нарад різного рівня. Висока ефективність таких контактів за участі в них всіх представників поліції, працівників Держлісагенства, співробітників служби лісової охорони впливає на зменшення кількості правопорушень та обсягів шкоди, нанесеної лісам.

Зразком і прикладом узагальнення і аналізу позитивного досвіду, накопиченого лісоохоронними та правоохоронними органами, є проведення спільних засідань, комісій, штабів, присвячених питанням боротьби з лісопорушеннями.

З іншого боку, ініціативна роль у проведенні такого виду роботи належить постійно діючими депутатським комісіям з екологічних проблем, які функціонують в областях, районах, містах та селищах. Цілком зрозуміло, що в таких засіданнях повинні брати участь представники МВС України, Держлісагенства України, служби лісової охорони, громадських організацій з метою організації лісоохорони в регіонах.

Враховуючи особливості географічного розташування українських лісів, доцільно залучати до участі в таких комісіях представників науково-дослідних установ, залізниць, міських зелентрестів, підприємств житлово-комунального господарства тощо. На таких нарадах повинні розглядатися форми і методи взаємодії при проведенні охорони лісів, протипожежних заходів, організації охорони хвойних насаджень, а також система заходів на майбутній пожежонебезпечний сезон.

На думку О.М. Костенко, важливими є результати проведених контрольних заходів та виявлення правопорушення, запровадження ефективних механізмів попередження та виявлення вчинюваних правопорушень [6, с. 119].

IV. *Спільне проведення лісоохоронних заходів.* Особливості адміністративно-правової діяльності поліції, державних лісоохоронних органів та недержавних формувань, необхідність врахування оперативної обстановки визначають специфіку спрямованості їхньої спільної діяльності. На підставі зібраних матеріалів можна вказати, що найбільш прийнятними і результативними формами спільного впровадження лісоохоронних заходів є проведення рейдів, цільових операцій і патрулювання.

Державна лісова охорона, утворена в системі Державного агентства лісових ресурсів, виконує завдання зі здійснення комплексу заходів щодо використання, охорони, відновлення та захисту лісів. До її складу входять: інспектори державної лісової охорони; лісники; державні інспектори з контролю за станом, використанням, відтворенням, охороною і захистом лісів; директор лісгоспу; головний лісничий; лісничі та його помічники майстри лісу, які за посадою входять до складу цієї служби та користуються її повноваженнями.

Діяльність державної лісової охорони регламентується в главі 16 «Охорона і захист лісів» Лісового Кодексу України (ЛК), в якій викладено комплекс питань, обов'язки підприємств, установ та громадян. У ст. 90 ЛК України вказується, що основними завданнями державної лісової охорони є:

– здійснення державного контролю за додержанням лісового законодавства;

– забезпечення охорони лісів від пожеж, незаконних лубок, захист від шкідників і хвороб, пошкодження внаслідок антропогенного та іншого шкідливого впливу.

Згідно зі ст. 91, до повноважень посадових осіб державної лісової охорони належить:

- безперешкодно обстежувати в установленому законодавством порядку ліси;
- перевіряти у встановленому порядку в громадян і юридичних осіб наявність дозволів та інших документів;
- складати протоколи та розглядати відповідно до законодавства справи про адміністративні правопорушення, про правопорушення;
- у разі порушення лісового законодавства вилучати в установленому законом порядку у громадян і юридичних осіб документи, добуті лісові ресурси, знаряддя їх добування, а також транспортні засоби, що були знаряддям правопорушення, та вирішувати питання про їх подальшу належність і використання;
- викликати громадян, у тому числі посадових осіб, для одержання від них усних або письмових пояснень у зв'язку з порушенням ними лісового законодавства;
- давати обов'язкові для виконання приписи з питань, що належать до їх повноважень.

У проведенні спільних лісоохоронних заходів бере участь Національна поліція, яка, згідно з п. 4 Положення «Про Національну поліцію», затвердженого 28 жовтня 2015 р. Постановою КМУ, повинна вживати заходів із виявлення адміністративних, кримінальних правопорушень та припиняти виявлені адміністративні та кримінальні правопорушення.

З метою досягнення високого результату спільного проведення лісоохоронних заходів доцільно використовувати представників громадськості, права та обов'язки яких регламентуються ст. 95 ЛК України. Так, згідно з цією нормою, громадський контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів здійснюється громадськими інспекторами охорони навколишнього природного середовища. Громадські інспектори працюють у тісній взаємодії з органами Мінприроди України, Державним агентством лісових ресурсів, МВС України та іншими державними органами, що здійснюють контроль за охороною, раціональним використанням лісів.

Під час проведення спільних лісоохоронних заходів громадські лісові інспектори беруть участь у затриманні лісопорушників, встановленні їх особистості, перевірці документів, опитуванні свідків, складанні протоколів. В обов'язки поліції входить проведення інструктажів громадських інспекторів, контроль за їхньою діяльністю та узгодження планів перевірок. Враховуючи ту обставину, що працівники поліції мають оперативну інформацію, за їх допомогою можуть бути виявлені місця, найбільш ймовірні для здійснення лісопорушень, виявлення незаконних пилорам, деревопереробних підприємств, які займаються незаконною обробкою лісу.

Значний практичний інтерес під час проведення перевірок за участю поліції становить взаємодія з громадськими інспекціями з охорони природи, утвореними при органах місцевого самоврядування. Їхня спільна діяльність полягає в безпосередній охороні лісів, які не входять в лісовий фонд, – зелених насаджень в населених пунктах, лісопарків, приміських зелених зон, а також заповідників та заказників.

Однією з ефективних форм спільної взаємодії поліції та Державної лісової охорони є проведення рейдів та перевірок територій лісництв і лісгоспів. Як показує практика, такі заходи доцільно проводити одночасно на значній території із залученням працівників поліції, інспекторів державної лісової охорони, громадських лісових інспекторів та інших представників громадськості. Для їх проведення залучаються різні технічні засоби, що дозволяє найбільш ефективно виявляти факти лісопорушення і затримувати правопорушників.

Наявність наземного або водного транспорту під час проведення рейдів, цільових операцій і патрулювання, залежно від умов розташування лісів, дає змогу вирішувати таку складну проблему, як доставляння правопорушників до органів внутрішніх справ або державних органів влади. Проведення цільових операцій за своїм змістом дуже схоже на рейди. Для її проведення так само, як для рейду, складаються спеціальні плани, в яких слід передбачати: чітке визначення цілей і завдань заходу; розрахунок, розстановку і порядок введення

в дію сил; створення штабу; порядок взаємодії поліції з співробітниками Державної лісової охорони та громадськими інспекторами.

Відмінність цільової операції від рейду полягає в такому: тривалість рейду зазвичай не перевищує однієї доби, а термін операції може бути значно довший. У свою чергу проведення цільової операції завжди пов'язано зі значною кількістю правопорушень на територіях лісового фонду та лісів, що не входять до нього, при цьому рейди у більшості випадків носять профілактичний характер.

Важливою формою спільної лісоохоронної діяльності є сумісне патрулювання працівників поліції, Державної лісової охорони та громадських інспекторів, яке може бути пішим, кінним, на автомобільному та водному транспорті, а також із використанням авіаційної техніки.

V. Профілактичні заходи. Комплексні заходи профілактики збереження лісів України застосовуються на загальнодержавному, регіональному, місцевому рівнях, а їх завданням є виявлення причин і умов вчинення протиправних посягань на об'єкти лісового фонду. Як вказує Н.С. Васильєва, під профілактикою адміністративних правопорушень розуміють діяльність органів державної влади, недержавних органів та установ, громадських організацій та громадян, яка полягає в реалізації комплексу заходів з метою виявлення та усунення причин і умов, які сприяють вчиненню правопорушень [7, с. 64].

Виходячи з цього, профілактика адміністративних правопорушень у цій сфері включає в себе реалізацію комплексів заходів, які проводяться органами державної влади, місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами. До їх змісту входять вдосконалення механізмів державного управління у сфері лісового господарства; забезпечення функціонування єдиної державної системи електронного обліку деревини; забезпечення публічності інформації про суб'єктів спеціального лісокористування, умов передання в оренду та зміну цільового призначення земельних ділянок лісового фонду.

Питання, пов'язані з інформування та відтворенням лісів, знайшли відображення у ст. 97 ЛК України, згідно з якою населення має право на отримання інформації про стан лісів відповідних територій. При цьому Закон вказує на необхідність систематичного інформування населення про стан лісів, джерела забруднення, розміщення відходів, а також негайне інформування про надзвичайні екологічні ситуації, пов'язані з цим природним ресурсом.

Як вказує О.Є. Волков, до системи спеціальних заходів профілактики у сфері охорони лісового фонду входять заходи індивідуальної профілактики правопорушень, що спрямовані на осіб, які потенційно можуть вчинити протиправне діяння [8, с. 200].

Висновки. Особливої уваги заслуговує профілактика правопорушень у сфері охорони лісового фонду та лісів, які не входять до державного лісового фонду. До змісту профілактичних заходів у цій сфері включаються заходи з виявлення та усунення причин і умов, що сприяють порушенням лісового законодавства та виникненню лісових пожеж. Це заходи загальної профілактики, тобто доведення вимог правових приписів до громадян і юридичних осіб через засоби масової інформації, виступи, бесіди; комплекс індивідуально-профілактичних заходів щодо громадян і організацій, які допустили факти лісопорушення; внесення подань до відповідних відомств і організації про усунення виявлених порушень та причин, які сприяють правопорушенням.

Важлива роль у цій сфері надається Управлінню інформації та громадських зв'язків МВС України, яка має свої прес-служби, створені в усіх обласних управліннях, а також діяльність інспекторів зі зв'язку із засобами масової інформації, на яких покладено завдання інформування населення через пресу, радіо, телебачення про діяльність поліції у сфері лісового фонду по боротьбі з правопорушеннями.

У практичній діяльності значну увагу з боку населення викликають виступи керівників ГУНП МВС України, Державного агентства лісових ресурсів, Державної лісоохоронної служби по телебаченню і радіо, публікація результатів їхньої сумісної діяльності, демонстрація телесюжетів про масштаби порушення лісоохоронного законодавства, участь кореспондентів і працівників прес-служб у проведенні рейдів і цільових операцій з охорони лісового фонду та лісів, що не входять до нього.

Список використаних джерел:

1. Яременко В., Сліпушко О. Новий тлумачний словник української мови: у 4 т. К.: Аконіт. 1998. Т. 2. 910 с.
2. Бандурка О.М. Основи управління в органах внутрішніх справ України: теорія, досвід, шляхи удосконалення. Х.: Основа, 1996. 398 с.
3. Білодід І.М. Адміністративно-правовий статус органів прокуратури в умовах реформування правоохоронної системи України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К., 2016. 195 с.
4. Рибачук М.В. Запобігання тероризму органами внутрішніх справ України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. К., 2010. 241 с.
5. Завальний М. Сутність та завдання взаємодії Національної поліції з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування щодо забезпечення публічної безпеки та порядку. *Науковий вісник публічного та приватного права*. Випуск 3. Т. 1. 2018. С. 146–150.
6. Костенко О.М. Проблемні питання здійснення моніторингу публічних закупівель Державною аудиторською службою України. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. № 1. С. 119–125.
7. Васильєва Н.С. Профілактика адміністративних правопорушень у сільському господарстві: поняття, особливості та види. *Форум права*. 2014. № 2. С. 63–68.
8. Волков О.Є. Адміністративно-правове забезпечення використання й охорони лісового фонду України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Тернопіль: ТНЕУ, 2020. 264 с.

